

Sterven is niets, wanneer er een schoon leven aan voorafging. H. Aug.

GEDENK IN UW GEBEDEN
DE ZIEL VAN MIJNHEER
KAMIEL PEDE

weduwnaar van Mevrouw

MARINA VAN DER LINDEN

Hij werd voor het leven geboren te Rozebeke, op 5 oogst 1879 en ging vreedzaam naar het Vaderhuis, op 16 oogst 1966,

Hij ontving de Ziekenzalving, de H. Teerspijze en de Pauselijke zegen.

OUD-STRIJDER van 14-18 ontving hij de Overwinningsmedaille de Herinneringsmedaille v. d. Oorlog 14-18 het Oorlogskruis met Palmen, het Ereteken van de IJzer.

Stichter en Voorzitter

van de Bond der Kroostrijke Gezinnen van Rozebeke.

Gewezen Bestuurslid van de plaatselijke afdeling van de B. B.

Gewezen Schepen van de Gemeente,
werd hij vereerd met het Burgerlijk Ereteken 1e klas.

Als ideale landbouwer leefde Kamiel mét de natuur en vond zo spontaan zijn weg tot de Schepper. In arbeid en eenvoud, zocht hij zijn geluk en een vreedzaam bestaan voor zijn schoon gezin. Moedig heeft hij het heengaan van zijn goede echtgenote gedragen en zich dubbel ingezet om in het gezin en in het familie-huis de oude geest van degelijkheid en getrouwheid hoog te houden.

Schoon mens, kwam hij nooit vreemd te staan tegenover de problemen van de naaste. Voor sommigen werd hij een weldoener, voor velen was hij een betrouwbare vriend, voor andere gezinnen en voor het welzijn van Rozebeke heeft hij zich ten dienste willen stellen van

allen. De oorlogsjaren en de lange tijd van zijn militaire dienst, heeft in hem ook een kameraad en een oudere broer gevonden voor zovelen die heimwee kenden, tegenslag of verdriet. Eretekens maken geschiedenis, het bewustzijn voor zovelen aan de IJzer een barmhartige Samaritaan of een vriend geweest te zijn, schenkt de vrede van het hart.

Zijn geloof en vroomheid waren sober, stoer en schoon. Gelijk het graan voelde hij zich en de zijnen in de almachtige hand van God. Weinig uiterlijk en eerder met afgeschermd gevoeligheid, wilde hij God, boven alles, dienen en de medemens gelijk zichzelf, omwille van « Onze Vader, die in de Hemel woont ».

Het gebed heeft hem vaak sterkte en berusting gegeven. Het geloof heeft hij als een grote gave in zijn kinderen gewaardeerd en verder uitgebouwd. Hun dankbare genegenheid heeft hem een fierheid bezorgd en een erekroon op zijn oude dag.

Beste kinderen, lieve kleinkinderen, hebt dank om de vreugde, de liefde en de waardering, die gij mij toedroegt. Mijn dank formuleerde ik zo graag: «Ik kan altijd nog de thuiswacht houden...» De lessen van moeder en van mij, hebt gij trouw nageleefd. Uw eensgezindheid en de trouw aan het familiehuis hebt gij zo stichtelijk beoefend. Het is vandaag voor mij de tijd van de zomer geworden: «De laatste oogst!» Laten wij moedig afscheid nemen, want de Heer heeft mij geroepen! Ik dank u voor de fijne zorgen, vooral bij mijn laatste ziekte. God lone u ervoor! Als laatste gunst vraag ik u nog: vergeet mijn naam niet, gedenkt mij in uw gebeden en rond het altaar des Heren.

Beste broeders, zusters, familieleden en vrienden, vaartwel en bidt voor mij.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

De families PEDE, VAN DER LINDEN,

JANSSENS en PIETERAERENS

danken U van harte voor de bliken
van deelneming en gebeden.

Uitg. Van Der Hauwaert